

הפאנק - תנועת

מחאה חדשה של

צעירים, שנולדה

כריאקציה להיפים,

מאיימת להפוך

תנועה כל-עולמית

ולכבוש את הנוער

צלבי-ההקדס ההפוך

פחות: שינאה, מלחמה, פסימיות התנגד דות ל-היפי הנורק והמודקן. במרוצת הזמן השתנה במיקצת היחס כלפיהם. ניסו לתהות על מקור רותיה של התופעה שהלהיבה את דימיון הנוער הבריטי. כיום מסבירים את הפאנק כתנועה אנטי-מיסודית, אנארכיסטית-ניר-היליסטית, שבקרב אנשיה פועם רצון חזק לשנות את המציאות באנגליה של שנת 1977.

יש הרואים בתנועה זו ריאקציה לתנועת ההיפים, כשבשורת המחאה העיקרית שלה היא נגד השיעמום והדריכה במקום של נערי הפרחים והאהבה שהתבררו בינתיים. לא עוד קונצרטים של פופ, שהפכו כמעט שם-נרדף למוסיקה קלאסית ושבמהם אסרו לקום ממקום הישיבה ולתנועע. לא עוד קונצרטים הנערכים באיצטדיוני-ענק כש-הצופים חייבים לשלם מחיר-עתק עבור כרטיס כניסה ולהתספק בראיית נקודות זעירות על הבמה ממרחק עצום. הבשורה של מוסיקת הפאנק — היפעה באולמות קטנים וסגורים תוך יצירת מגע ישיר עם הקהל.

אנשי תנועת הפאנק רואים את עצמם מוחים נגד חוסר-העבודה, נגד תנאי-המגוריים בערים שהפכו בלתי-נסבלים. נגד שיגרת החיים של השכמה לעבודה בבוקר, נסיעה ברכבת התחתית, צפייה בטלוויזיה,

חוד אחרי הופעת השיר אל נצור המלכה, שנאטר להשמעה ברדיו ובטלוויזיה הבריטית טיח ולמרות זאת כבש את המקום הראי שון במצעד הפזמונים הבריטי. המילים הפתוחות את השיר הן: אל נצור המלכה / ואת השילטון הפאשיסטי / הוא עשה אותך לטיפשה / לפצצת-אטום פר טנציאלית..."

ריאקציה

ילדי הפרחים

היתקלות הראשונה עם התופעה היא תה מפחידה למדי. בני הטיפוחים של שנות השישים, ילדי האהבה והפרחים, התקשו לתפוס את המהות והבשורה של הר אנשים בעלי השיער הקצר, הלבושים ביגדי-עור והמתקשטים בסיכות-ביטחון. צל-בייקרס, שרשרות מתכת ובגדים קרועים ומזוהמים. סיסמותיהם היו מבחילות לא

יש גירסות שונות לגבי משמעותה של המילה "פאנק". הפירוש העתיק ביותר שלה באנגלית הוא פרוץ — זונה ממין זכר. אך בגילגולים שונים קיבלה המילה משמעויות נוספות, כמו פירחה, עברייני, מגעיל או סתם ביריון.

לידתה של תנועת הפאנק בתחילת קיץ 1976 בלונדון, עם הופעתה של להקה ש-כינתה את עצמה אקדח-המין. כיום, בסוף קיץ 1977, מיספר להקות הפאנק כה גדול עד שקשה לעקוב אחר כולן.

להקות כמו זולג, הארוויים, הדור ה-עשירי, החונקים, ההתנגשות, משקפי-נטי, גן, הטבח והכלבים וטלוויזיה אלטרנטיבית, הן רק חלק קטן מלהקות הפאנק ה-משפיעות כיום בלונדון. רבות מהלהקות כוללות בתוכן נערות וחלק מהן כולן על סהרה המין הנשי, אך את מרכז תשומת-הלב תופסת עדיין להקת אקדח-המין, שבראשה עומד הזמר ג'וני רוטן (רקוב). להקה זו עמדה במרכז ההתעניינות ביי-

ב מבט ראשון ניתן להתרשם כי הנאצים השתלטו על הנוער הבריטי. סימלה של התנועה הנאצית, צלבי-הקדס, הוא כיום הסמל הבולט ביותר ברחובות לונדון. צעירים עונדים סירטי-שרוול עם צלבי-קדס וסימני האס-אס, איותות-חזה של הצבא הנאצי, או לובשים חולצות ש-צלבי-קדס ענקי על רקע אדום מפאר אותן. אולם זוהי טעות אופטית. צלבי-הקדס הם מסמניה של תנועת-מחאה חדשה, הכובשת את הנוער הבריטי, פולשת ליב-שת אירופה ומאיימת להיות יורשתה של תנועת נערי-הפרחים, ההיפים, שכבשה את הנוער בעולם בשנות השישים. זוהי תנועת הפאנק.

הפאנק הוא תנועה של צעירים היוצרים איים בעיקר ממעמד הפועלים הבריטי. התנועה-מחאה של עניים. תנועה שהמימנ-סד האנגלי עדיין אינו יודע איך לאכול איתה ומנסה להתנכל לה, בינתיים ללא הצלחה מרובה.

התנועה גדלה ומתרחבת מיום ליום. יש לה כבר מוסיקה משלה, רעיונות פוליטיים, איפנת-לבוש, עיתונות מחתרתית ואמנות בסיגנון המאפיין אותה. אך בר-ראש-הראשונה זוהי תנועה של מוסיקה — או אנטי-מוסיקה — כמו כל דבר ש-עושים אנשי הפאנק.

אוכנת הפאנק אלה הן דוגמאות טיפוסיות מאופנת תנועת המחאה החדשה. למעלה: זמר להקה עם סמל נאצי. מימין: נערה במחשוף, כשיד עם ציפורניים צבועות שחזר על כתפה. משמאל: נערת פאנק שפניה צבועים ושערה סומר.